

Što je nacionalna zaklada?

Nacionalna zaklada za razvoj civilnog društva i ove je godine, s ulaskom u novo četverogodišnje razdoblje 2008. – 2011., provela sustavnu analizu rezultata i djelovanja u okviru svih svojih programa. Nacionalna zaklada vodeća je javna institucija za suradnju, poznavanje i financiranje organizacija civilnoga društva u RH. Osnovao ju je Hrvatski sabor 2003. sa svrhom promicanja i razvoja civilnoga društva. Zaklada pruža stručnu i financijsku potporu programima koji potiču građanske inicijative, volontiranje, itd. Financira se iz sredstava državnog proračuna, a želja joj je poticati ljude na aktiviranje, uključivanje i sudjelovanje u razvoju lokalne zajednice.

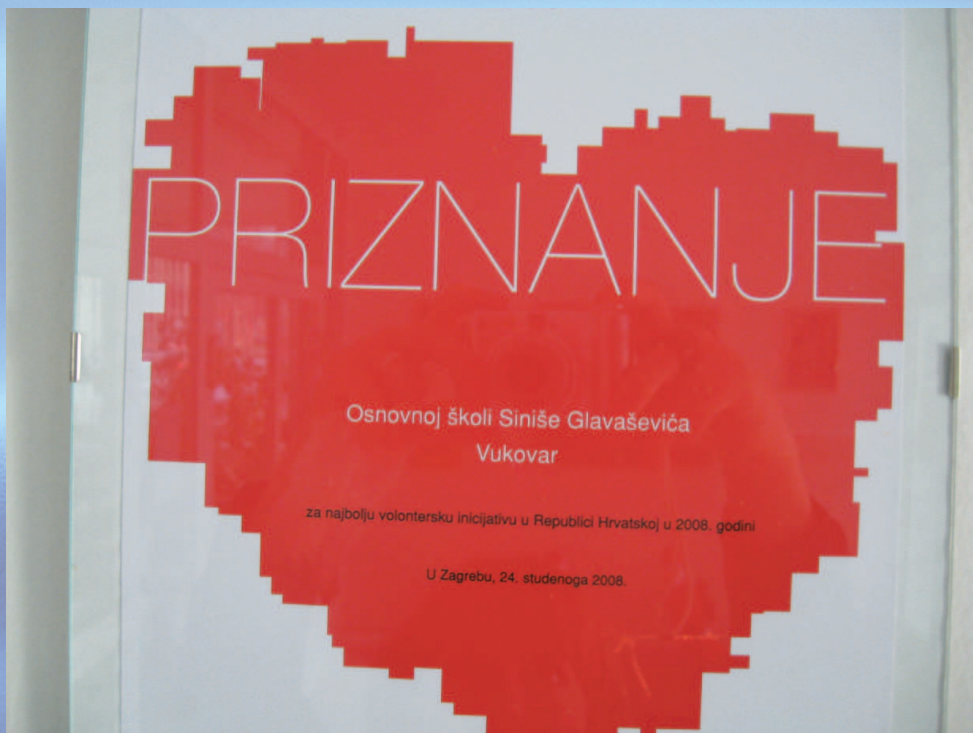
Nacionalna zaklada pruža poticaj

Djeca žele promijeniti sve što u našem društvu nije dobro. Uz pomoć roditelja i nastavnika mogu učiniti jako puno!

Zaklada je potakla i izradu najboljeg eseja na svijetu! Naime, radi se o prijavi volonterskih inicijativa 2007. pri kojoj je OŠ Š.K.Gjalskog iz Zaboka dobila nagradu „Škola – prijatelj zajednice“ za prijedlog izrade Zabočke kuharice. Prikupljeni su i objavljeni stari recepti zabočkog kraja. Prihod je namijenjen siromašnim obiteljima tog dijela Hrvatske.

Na temelju provedene inicijative napisan je esej, a mi se iskreno nadamo kako će spomenuta ideja biti poticaj i učenicima naše škole, jer djecu uveseljava ulazak u svijet projektnog razmišljanja.

Potaknuti čestim odlascima u sklonište za napuštene pse koje se nalazi u blizini Osijeka u Nemetinu i mi smo prijavili svoje prijedloge konkretnih volonterskih inicijativa. Želja nam je bila pronaći način kojim bismo uspjeli riješiti uočeni problem lokalne zajednice – pomoći nemoćnim životinjama, našu zajednicu učiniti boljom, a sva živa bića u njoj sretnijima i zadovoljnijima. Odlučili smo, na radionicama tehničke kulture, izraditi i izgraditi mnoštvo malenih drvenih kućica za napuštene pse kako bi i ta mala stvorenja zimski ogrtač dočekala pod okriljem svoga doma.

NAŠ OTISAK SRCA

NAGRADA ZA NAJBOLJE!

Ne kaže se bez razloga da su djeca su jedino dobro koje je čovječanstvu ostalo...

Djeca žele promijeniti sve ono što u našem društvu nije dobro. Sami, no i uz pomoć nastavnika, ravnatelja i roditelja, doista zajedničkim snagama mogu učiniti puno.

Napisali: Andrej Lazić i Jelena Davidović, 7.r.

POMOGNITE, HLADNO JE!

ŽRTVA BOROVA NASELJA ZA DOMOVINU

Svake godine 16. studenog odajemo počast Žrtvi Borova naselja 1991. godine. Komemorativnim skupom te polaganjem vijenaca podno ploča na ostacima razrušenog Borovo commerca, odana je počast žrtvama. Prigodan program, u organizaciji Udruge roditelja i obitelji zarobljenih, nasilno odvedenih hrvatskih branitelja Vukovarske majke pod nazivom „Žrtva Borova naselja za domovinu“, izveli su učenici Osnovne škole Siniše Glavaševića (Megi Brekalo, 4.a. i Renato Luketić, 4.a.) i Osnovne škole Blage Zadre.

Potom smo se, zajedno sa sudionicima, u Koloni sjećanja uputili gradskim ulicama u crkvu Gospe Fatimske. Tamo je služena sveta misa zadušnica za sve pokojne i nestale. Cijelim putem uz kolnike gorjeli su brojni lampioni koje su, rano ujutro u znak sjećanja i počasti, zapalili učenici viših razreda naše škole.

VUKOVARSKA GOLUBICA MIRA

Već treću godinu zaredom učenici naše škole i njihovi vršnjaci iz cijele Hrvatske sudjeluju u obilježavanju Dana sjećanja svojim molitvama i porukama mira nazvanim Vukovarska golubica mira.

Ove poruke mira iz Vukovara odaslane su diljem države kako se ne bi ponovila tragedija iz 1991. godine. Djeca su poručila odraslima kako je mir najveće dobro koje mogu poželjeti i izrekli molitvu da se rat više nigdje i nikada ne ponovi.

Ovo su samo neke od poslanih poruka učenika 2.a. razreda:

David Dedić: *Mir je za mene moja slobodna domovina Hrvatska.*

Hrvoje Milovanović: *Želim svijet bez ratova, da se sva djeca mogu bezbrižno igrati i da sva djeca imaju puno ljubavi.*

Ivana Pavlović: *Mir je kada svi ljudi žive sretni, složni i u ljubavi.*

Katja Miljković: *Mir je kada na svijetu nema rata, kada svi ljudi imaju hranu i kada su složni i pomažu jedni drugima.*

Karla Kufner: *Mir je kada se s mamom mazim, igram se, učim, ali su to i moji prijatelji.*

Luka Ivankiv: *Želim mir u mojoj lijepoj zemlji Hrvatskoj i da nikada više ne bude rata u mom lijepom Vukovaru!*

Claudia Čina: *Dragi svijete, molim te za mir u cijelome svijetu i da niti jedno dijete nikada ne bude tužno!*

Učenici 2.a. razreda

MOLITVA ZA MIR

ŽELIMO MIR U SRCIMA!

Pismo Vukovaru

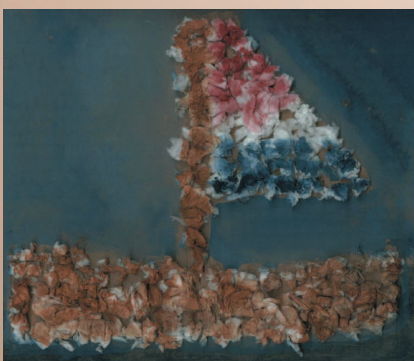

Siniša Glavašević napisao je kako grad nisu zgrade, ulice i parkovi, nego ljudi koji u njemu žive. U Vukovaru živim ja, moja sestra, mama, tata, djed, baka, prabaka, moja rodbina i prijatelji. Kako pisati pismo sebi i njima? Mogla bih pisati poginulim braniteljima. Hvala im za slobodu u kojoj danas živim! Hvala i svim živim braniteljima, a među njima je i moj tata i hvala što imaju djecu s kojom se igram.

Mi djeca smo Vukovar za koji su se oni borili. O ratu ne znam puno, jer sam se rodila poslije rata, a u mojoj se obitelji ne priča puno o ratu. Kažu da rat nije lijep pa mi imamo pravo na sretno djetinjstvo.

Moje je djetinjstvo u Vukovaru jako lijepo i hvala odraslima na tome.

Ivona Jurić, 4.b.

RENATO LUKETIĆ, 4.a.

Pismo dragom Vukovaru

Dragi Vukovaru, ovo ti pismo pišem zato što te volim. Dragi Vukovaru, sretna sam što su se svi ljudi vratili u tvoje srce i što opet žive u tebi. Ostvari svim obiteljima želje, vrati im snove i njihove voljene. Vukovaru, molim te da se ne dogodi rat, kao prije 17 godina. Svi ljudi koji žive u tvom vukovarskom srcu zaista naj sretniji ljudi.

Hvala ti što čuvaš moju obitelj i druge obitelji. Ti si pravi grad, heroj, imaš ponos Vukovaraca i dobru dušu najljepšeg grada. Sačuvaj vodotoranj kakav je sada zato što je to simbol stradanja u ratu. Imaš prekrasne rijeke Dunav i Vuku, imaš prekrasne livade, rijeke i zelene šume.

Vukovaru, mi te volimo.

Lucija Drobina, 4.b.

MEGI BREKALO, 4.a.

Vukovar

Volim svoj grad, VUKOVAR.
Lijepi Dunav što kroz njega
tiho teče.
Drage ljude što u njemu žive.

Volim sunce što mu sjaj daje
i ranjenu dušu obasjava.
Volim svaku zoru što u njemu se budi.

Jer znam
život teče dalje.
Ljudi dolaze, prolaze, odlaze,
a VUKOVAR uvijek živi i ostaje.

Edi Vulić, 4.b.

Vukovar

Rat je bio pa prošao,
a mir u Vukovaru došao.

Ponosim se Vukovarem,
gradom heroja.
Sada osim sive on ima i drugih boja.

U Vukovaru je nađena golubica
ptica, kojih (samo živih)
ima na svim vrstama žica.

Sara Galić, 4.a.

SARA GALIĆ, 4.a

KUTAK POSVEĆEN NAŠEM GRADU

MOJA DOMOVINA

Moja domovina je moj dom, rodni grad i sjećanje na njega. Jako volim njezine njive, vrtove, polja, šume, gradove i sela. Puna je zelenih livada, rijeka, jezera, brda, planina i najljepšeg mora.

Moja domovina je Hrvatska!

BRIGITA SOLAKOVIĆ, 2.a.

Pjesma mira

Molim ti se Bože,
Da se svi slože.
Nek' Mir vlada,

I ova pjesma daleko nek' se čuje,
Jer gdje bude Mira i Pravda tu je!
Narode, rečenicu ovu poslušajte

I vino mira kušajte;
Ljubav će se i Vjernost sastati,
A Pravda i Mir zagrliti.
Pjesma ova bješe kratka,
Al' nek bude Pravda slatka.

Molim ti se Bože
Da se svi slože...

Uglješa Bijelić, 7. r.

TERENSKA NASTAVA NA VUČEDOLU

Terenska nastava uspješno je održana 24. rujna 2008. na arheološkome lokalitetu Vučedol. Nakon niza kišnih i hladnih dana tog sunčanog jutra su razredi 5.a i 6.a, zajedno s razrednicama Branimirom Barun i Slavicom Mišić te nastavnicama Ankicom Strešnjak i Sandrom Podunajec, na Vučedolu imali nastavu iz povijesti, matematike, prirode i hrvatskog jezika. Arheologinja Mirela Hutinec objasnila nam je karakteristike i značaj Vučedolske kulture te posao arheologa. Vidjeli smo kako izgleda rad na sondi (tj. nalazištu) i gdje je pronađena poznata čizmica.

Prije povratka u školu posjetili smo Gradski muzej Vukovar, u čijem se dvorištu nalazi jedna završena replika prapovijesnog čamca i jedna u izradi. O povijesti Dvorca Eltz govorila nam je Ivana Miljak, muzejski pedagog.

Zadovoljni i puni dojmova vratili smo se u školu, priželjkjući još više ovakvih sati.

Učenici 5.i 6. razreda

IZVJEŠĆE S TERENSKOG IZLASKA

Dana 16. listopada 2008. godine učenici 8. razreda pod mentorstvom učitelja geografije, matematike i biologije posjetili su Ilok. Cilj terenskog izlaska bio je primjena stečenih znanja iz navedenih predmeta te stjecanje novih spoznaja o oblikovanju reljefa i vodama temeljenih na istraživačkom radu. Učenici su promatrali reljefne oblike, diskutirali, snimali, bilježili, skicirali, a iza toga iznosili svoje stavove i donosili zaključke. Na sličan način došli su do novih saznanja o vodama istraživnog prostora. Uslijedilo je rješavanje radnih listića iz navedenih nastavnih predmeta te prezentiranje uradaka svake skupine ponaosob i učeničko samovrjednovanje.

Po napuštanju istraživane lokacije na Turskoj skeli, uputili smo se na panoramsko razgledavanje Iloka sa zaustavljanjem u staroj gradskoj jezgri, radi upoznavanja spomeničke baštine te priobalnoj zoni uz Dunav. Poslije završenog razgleda zaključili smo da grad Ilok ima velike predispozicije za turističko valoriziranje prostora, kako i istraživana naplavna ravan uz Dunav, tako i Gornji grad na prapornom ravnjaku koji sa svih strana završava čuvenim iločkim vinogradima.

Dolaskom u školu na satu geografije, analiziran je terenski izlazak te usustavljeno nastavno gradivo utemeljeno na osobnim spoznajama. U izvannastavnim aktivnostima načinjene su brojne Power Point prezentacije, referati, uređen je izlog te izrađeni plakati koji su izloženi u predvorju škole.

Mali geografi

Naš mali David...

David je učenik 4. razreda. Simpatičan je, sladak, prava mala umjetnička duša. Piše pjesme i priče. Član je pjevačkog zbora Vukovarske iskrice, kao i brojna druga djeca 4. razreda. Polaznik je treće godine Glazbene škole u Vukovaru. Ove je godine sudjelovao na smotri LiD-raNo s monologom Sanje Pilić, Poseban Božić. Kako ga je nemoguće nezamijetiti, tako nezamijećen nije ostao ni na priredbi povodom Dana škole, kada mu je ponuđena uloga jednoga od glavnih likova u mjuziklu Mladena Kušeca, Zašto gnjaviš malo dijete. David je izuzetan učenik, ali i izvrstan sportaš. U slobodno se vrijeme aktivno bavi sportom, a najdraža mu je košarka, koju vjerno trenira već 4 godine. Samo naprijed Davide!!!

Napisao: Aleksandar Uskoković, 7.r.

SLADAK SAM!

MATEMATIKA IZVAN UČIONICE

Mjerno se i rukama i nogama !

Učenici 7.a razreda proveli su jedan sat matematike na školskom igralištu. Pokušali su primijeniti u praksi ono što su naučili na nastavi u razredu.

Zadatak je bio odrediti visinu objekta primjenjujući svojstvo proporcionalnosti. Nakon uvodnih uputa, nastavnica Slavica Mišić podijelila je parovima učenika nastavne listiće sa zadacima - određivanje visine školske zgrade, stabla, koša na igralištu i sl.

Učenici su prvo izvršili procjenu visine. Zatim su izmjerili duljinu sjene objekta i duljinu sjene jednog učenika. Mjerno se i rukama i nogama !

Nakon što su obavljena sva mjerenja, moglo se početi s izračunom. Svoje su rezultate učenici usporedili s početnom procjenom.

Školski je sat na igralištu prošao brže nego inače, a učenici su se naučili snalaziti u problemima svakodnevice, primjenjujući matematička pravila.

Matematičari 7. r.

DVA PLUS TRI...

Cure, vrijeme je za cooliranje!!!

Mi o nama....

Od 9. rujna 2008. u našoj se školi održavao tromjesečni tečaj za manekene. Vodile su ga nastavnica hrvatskog jezika Ivana Skender – Oršolić i nastavnica informatike Sanela Kralj. Poziv je bio upućen svima onima koji su se htjeli zabaviti, ali kroz igru i ponešto naučiti. Tečaj se sastojao iz triju dijelova. Prvi je dio upotpunjen prezentacijama:

1. Moda kroz povijest
2. Bonton u svakoj životnoj situaciji
3. Njega kože lica i tijela

Prezentacije su popraćene zanimljivim razgovorima, raspravama i radionicama na kojima su polaznici dobili mogućnost usvajanja sadržaja putem slušanja, govorenja, plesa i glume.

Nakon održanog prvog dijela, uslijedio je drugi na kojemu su bile nazočne naše gošće. Prvo predavanje (uz praktični dio) održala je gospođa Aleksandra Ozica – vizažistica koja nas je uputila u problematiku i njegu mladalačke kože te nam otkrila najkraći put do njezina ozdravljenja.

Druga gošća osvojila nas je pristupom i ležernošću - gospođica - po struci frizerka. Uputila nas je u sve tajne njegovane kose i ukazala na moguće posljedice nepravilne uporabe pojedinih preparata za kosu.

I naposljetku, treća gošća bila je simpatična liječnica iz Osijeka gđa Vesna Matejić. Pripremila nam je predavanje uz zanimljivu radionicu te nas usmjerila na moguće poremećaje prehrane, ukoliko se pridržavamo dijeta koje ni u kom slučaju nisu zdrave.

Treći i posljednji dio našeg tečaja svojom je pojavom i osobnošću uljepšala devetnaestogodišnja Tatjana Jeremić, MISS HRVATSKE 2007., nasmijana i vedra djevojka iz Vukovara. Oduševila nas je svojom

NAŠA MISS vezane uz ovaj posao. Čak smo zavoljele i visoke potpetice od kojih smo, moram priznati, zazirale.

Mjeseći su nam prolazili dinamično, u radnom okružju. Družile smo se, zabavljale, pjevale, plesale, ali i učile. Voditeljice su usmjeravale te strpljivo prenosile svoje ideje i iskustva. Jer, korak je samo do novog životnog poglavlja – srednje škole. Vjerojatno će mnogi usvojeni savjeti pomoći lakše koračati novim stazama i uhvatiti se u koštac s nekim novim izazovima i nekim drugim ljudima.

skromnošću i šarmom. Uvela nas je u male tajne ženstvenosti, naučila pravilnom držanju, uspravnom hodu, sigurnim koracima i nošenju odjeće. S njom smo zakoračili u svijet mode, u svijet u kojemu nema srama i straha te u svijet u kojemu možemo biti ono što zaista jesmo – samo mi. Sa zadovoljstvom nam je osvijetlila manekenske putove, ali i razbila predrasude

Napisala: Jelena Davidović, 7.r.

Na jednom od brojnih teorijsko - praktičnih sati porazgovarali smo s vizažisticom Aleksandrom, koja nam je otkrila na koji se način najjednostavnije poigrati bojama.

Što vas je nagnalo i kada ste osjetili ljubav prema šminkanju?
Iskreno, navelo me je to što toga nije bilo na ovom prostoru.

Jednostavno, našla sam se u tome. Volim šminku i to sam oduvijek voljela raditi!

Da biste se bavili ovim atraktivnim zanimanjem, morali ste završiti odgovarajuću školu, gdje i kada?
Kozmetičarka sam po struci, a završila sam i za vizažisticu. To su dva različita zanimanja.

Kao i svako zanimanje, tako i ovo ima svoje prednosti i težinu, možete li nam nešto reći o tome?

Jako je teško raditi s nekim klijentima ukoliko nemaju svoju osobnost. Nekoliko puta nisam mogla uspostaviti kontakt, pogotovo ako se radi o šminkanju.

Recite nam koja je posvećenost i kolika se pažnja posvećuje šminkanju? Koja je dobna granica za ulazak u svijet šminke?

Jako puno, sva, od vaše dobi pa čak i mlađe, sve do 60 godina.

Održavaju li se u Hrvatskoj seminari i stručna usavršavanja za ljude koji se bave vašim zanimanjem i koliko su oni neophodni?

Jako malo... Zapravo, svatko od nas radi na svoj način, kako smatra da je najbolje.

Čak i djeca našeg uzrasta ne mogu ne biti upućena u tajne šminkanja... Svako godišnje doba donosi svoje boje, zanima nas kako se šminkati u kojemu razdoblju godine?

Ljeti što manje to bolje, to je najiskrenije i najbezbolnije. Preko zime može ići teža šminka, jer tako će više zaštititi kožu od hladnoće. Dnevna šminka je najosnovnija: krema, puder. Za vašu dob: maskara, sjajilo, rumenilo... to je sasvim dovoljno!

Da bi netko zavolio zanimanje kojim se vi bavite, potrebna je neizmjerena ljubav, strpljenje i rad. Slažete li se sa mnom?

Naravno, uvijek. To moraš željeti i voljeti raditi. Moraš se u tome pronaći, kako bi uspjela. Stoga, radite ono što želite, to je jedino što vam ja poručujem. Sve što radite, a želite, u tome ćete i uspjeti.

Napisala: Jelena Davidović, 7.r.

KORAK PO KORAK..

Novo!!! Školska družina za modu i dizajn

Najvažnije je iskazati svoju osobnost, zašto to ne biste bili baš vi?

Chanel, Versace, uvijek imaju priliku mladi i perspektivni, ako su originalni i kreativni.

Vremenom se mijenjao stil odijevanja. Tako je i danas. Cijela gomila ljudi sudjeluje u tom procesu (modni kreatori, kozmetičari, frizeri...).Modni kreatori prepoznaju svoje kreacije diljem svijeta i sve to rade u interesu ljepote i dobrog izgleda. Kreacije svjetski poznatih dizajnera izazivaju veliko divljenje.

Moda svoju inspiraciju pronalazi u mladim i dinamičnim ljudima koji se ne žele odreći trenda i imidža. Važno je osjećati se ugodno u onome što nosimo, znati nositi odjeću, a istodobno se razlikovati od drugih.

Najvažnije je iskazati svoju osobnost, zašto to ne biste bili baš vi?

Napisala: Jovana Tešić, 7.r.

Od ove školske godine u našoj su se školi počeli održavati sati mode i dizajna koje vodi nastavnica Ivana Skender-Oršolić.

Svi učenici koji su željeli sudjelovati u radionicama na kojima mogu samostalno kreirati,izrađivati odjeću,modne detalje,naučiti sve o lijepom hodanju,držanju, odijevanju ,ponašanju te nošenju odjeće,imali su prigodu prijaviti se i polaziti ove sate. Sve iskreirano, iskrojeno i načinjeno moguće je pogledati pri kraju školske godine na avangardnoj modnoj reviji koja će biti organizirana u predvorju naše škole.

Od davnina su ljudi pratili trendove. Stoljećima se težilo lijepom izgledu, što naravno ,uključuje način odijevanja i frizure.

Danas je moda pojam za moćnu visokoprofitnu industriju čije je polje djelovanja dosta široko i koliko god se činilo da je na tom polju gusto i gotovo nemoguće uspjeti, uvijek ima mjesta za nove ideje i nove osobnosti. Poput modnih ikona kao što su Yves Saint Laurent, Coco

Što učenice misle o odijevanju u školi i van nje, koji su stilovi u modi što je sve trendy, a što out, pitali smo naše cure..

PRAVE SMO CURE!

Olga Radulović i Jovana Ličina učenice su 2. razreda. Vole moderno odijevanje, prate modu, i simpatiziraju elegantniji stil odijevanja. Pri tome misle na haljine koje su neizostavni dio njihove garderobe.

Jelena Janković i Tatjana Čanji učenice su 8. razreda. Prate modne trendove, sviđa im se način odijevanja u našoj školi, no obje su se složile kako katkada zna biti neprimjereno. Kao i sve mlade djevojke, one vole ravnu i stepenasto ošišanu kosu. Vole traperice, majice, dakle, sportski stil im je najdraži.

Matea Turkalj, Matea Šimić, Anita Roguljić, Iva Vidović, Anja Pečkovski i Karla Mudri rekly su nam...

IN

Dimije, uske hlače, krupniji nakit, tajice, duge majice koje se mogu nositi kao haljine, stepenasto ošišana kosa, ekstenzije, pramenovi

OUT

Dosadni i monotoni ljudi

O odijevanju u našoj školi kažu kako se većina odijeva prema pravilima, no mnogi ih i krše. Vole traperice, tunike, tajice, trenirke.

Marisija Jeleč i Sara Turkalj učenice su 8. razreda. Vole kratku kosu i sportski stl.

Napisala: Jelena Davidović, 7.r.

Učenik psiholog na kvadrat!

*Nema više Anreja, nije bio dobar đak.
Došao nam Aco, koga znade svak.*

*Aco će vam savjet dati,
a Jovana mu samo pomagati.*

Svako dijete u našoj školi ima bar jedan problem. Većina ih ima nesretnu ljubav i zato smo mi tu kako bismo pokušali riješiti te probleme. Pa pokušajmo onda...

Čao, imam jako veliki problem. Volim ga već neko vrijeme, a on mene ne primjećuje. Želim mu reći da sam ja prava djevojka za njega. Ima li nade za mene, jer on je moja prva i prava ljubav?
Usamljena J.A.

Ako ti uistinu misliš da je on dečko tvojih snova, daj mu do znanja kako ti se sviđa i kada vidiš njegovu reakciju ljubavi ili prijateljstva, znat ćeš. Ako te voli, to je sjajno, ali ako te ne voli, nažalost, mi tu ništa ne možemo učiniti.. Neka te tješi to da svaki čovjek ima neku svoju srodnu dušu. Sretno u pronalaženju onog pravog!!!!

Redakcija

Sviđa mi se jedan dečko iz naše škole, ali prije dva dana saznala sam kako je on s drugom ribom iz naše škole. Ali, jedina ja znam pravu istinu. Ona ga samo iskorištava. Kako mu ukazati da ga ona ne voli i da sam ja bolja od nje u svakom slučaju??!

H.D.

E, to je malo veći problem, ako on nju uistinu voli. Pomozi mu kako bi shvatio što je istina. Za početak mu postani prijateljica, saslušaj njegove probleme, natjeraj ga da ti se povjerava. Kada ti u potpunosti bude vjerovao, ukaži mu kako ga ta djevojka iskorištava. A, možda i poslije svega toga bude nešto između vas. Jer iz prijateljstva se uvijek rodi ljubav...

Redakcija

Imam dečka i volim ga, ali on nema povjerenja u mene. Sve govori mojoj prijateljici. Ona zna sve njegove tajne. Poprilično sam zabrinuta! Možda me on više ne voli, a ne zna mi to reći? Kako bilo, želim znati istinu, jer mislim kako sam ja ta koja treba znati njegove tajne i probleme.

Očajna..

To je zaista ozbiljan problem. Ako ste već zajedno i ako se volite, trebate imati povjerenja jedno u drugo. Ako on neke svoje tajne govori najboljoj prijateljici, ne znači da te ne voli. Možda, jednostavno, ne pronalazi pravi način kojim bi iskazao misli i osjećaje. Pokušaj mu objasniti kako to i nije baš OK. Popričaj s njim i shvatit ćete u čemu je problem.

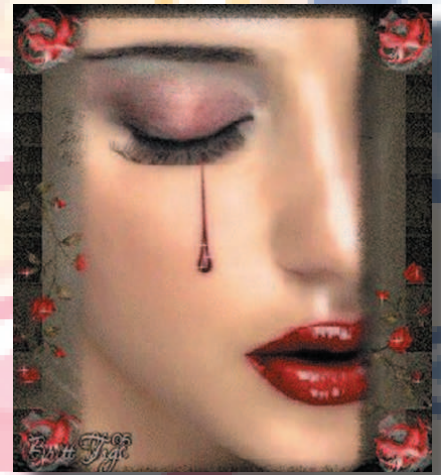
Pokušajte ga riješiti!

Redakcija

Nemam vremena za zabavu. Drugi mi govore kako to nije u redu, jer ne trebam žrtvovati djetinjstvo zbog učenja. Ne znam što raditi, ali me tješi što ću završiti školu i biti netko i nešto. Trebam li žrtvovati djetinjstvo zbog toga?
Štreberica

Lijepo je to što se vidiš u budućnosti, ali ni u čemu ne treba pretjerivati pa ni u učenju. Za početak se zapitaj, zbog koga učiš? Je li to tvoja želja ili te netko na to prisiljava? Ako stvarno želiš biti najbolja, možeš sve postići uz igru. Ako te netko na to prisiljava, možda roditelji, onda im trebaš ukazati kako to nije u redu. Oni te vjerojatno prisiljavaju zato što ti žele najbolje, ali kao što rekoh, ni u čemu ne trebaš pretjerivati.

Redakcija

NAILAZIM NA ZIDOVE

Pozdrav! Svakim danom je sve više i više zadaće i učenja. Jednostavno nemam vremena za igru. Ustvari, imam vremena za igru, ali nemam za učenje. I to mi je veliki problem. Mislim kako nastavnici nisu prema svima jednaki i kako imaju svoje miljenike.
M.K.

Svoje slobodno vrijeme moraš raspodijeliti na dva dijela: jedan za igru i jedan za učenje. Ako ti se nekada dogodi i loša ocjena, ne brini se, jer to se svakome može dogoditi pa nije smak svijeta!! Ako stalno dobivaš loše ocijene, to je problem.. Onda se moraš prihvatiti knjige i razmisliti o svojoj budućnosti. Želiš li stvarno cijeli život biti propalitet?! Ne, ja mislim kako ne želiš. Zato se prihvati knjige dok ne bude kasno, ali ne zaboravi se s vremena na vrijeme poigrati s prijateljima.

Redakcija

Želim od vas savjet . Kako spojiti rastavljene roditelje? Stvarno želim da oni žive zajedno, ali mama kaže kako to nikako neće ići. Živim s njom, a tatu viđam samo jednom tjedno. On mi jako nedostaje. Stalno im govorim da se pomire, ali mene nitko ne sluša. Njihova rastava mi polako uništava život. Zbog toga sam popustio u školi i više se ne igram s društvom. Stvarno želim njihovo pomirenje i zajednički život. Nadam se da će te mi vi pomoći oko toga.
Tužni.

Razgovorom se sve rješava. Popričaj s jednim od roditelja i saznaj koji je razlog njihove rastave. Zar se to nije moglo riješiti na neki drugačiji način? Ukaži im na to da zbog toga ti ispaštaš i da ti ugrožavaju život. Ako te je to stvarno pogodilo, pokušaj ih na neki način spojiti, pripremi im neku romantičnu večeru , a poslije toga svi zajedno popričajte. Ako nađete razlog njihovog rastanka, naći ćete i rješenje tog problema.

Redakcija

NE NALAZIM RJEŠENJE..., POMOĆ!

*Dragi naši, to bi bilo sve od nas ovoga puta.
 Pišite, javite se, da vam srce ne zaluta.
 Adresa vam je znana, dijagnoza strana.
 Recept tu vas čeka, mi imamo lijeka.
 Ispечeni zanat imam, psihologa pravog,
 učinit ću od vas učenika zdravog!*

Vaš Aco!

Napicali: Jovana Tešić i Aleksandar Uskoković, 7.r.

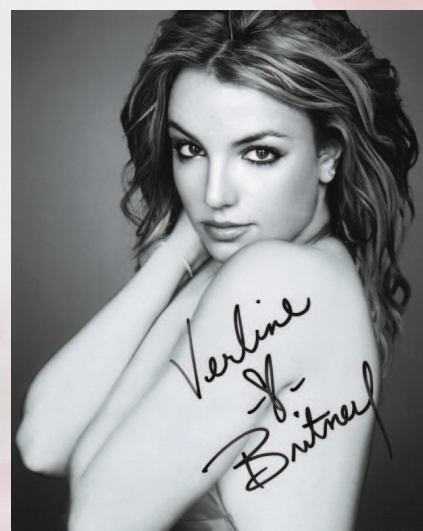
Borba s vlastitim demonima - pop kraljica Britney Spears

Voli svoj život jer ima dva neprocjenjiva dijamanta!

Mala luckasta Amerikanka od ranih 1999. digla je svijet na noge svojom nenadmašnom glazbom, koja je harala svjetskim top-ljestvicama. Upravo sada, odlučila se vratiti svojoj staroj slavi i prepričati put svim paparazzima koji su ju u hordama danonočno pratili. Radi se o mlađoj i uspješnoj pop kraljici Britney Spears, koja se borila sa svojim vlastitim demonima. Ona sada iznova korača svjetskom scenom, zahvaljujući svojim najvjernijim obožavateljima.

Prisjećajući se na protekle tri burne godine njenog života i svih skandala koje su popratili mediji otkako je ušla u frizerski salon i obrijala se na čelavo, do svih neuspjelih pokušaja samoubojstva i bježanja s rehabilitacije, Britney je progovorila o svemu u svom novom dokumentarcu.

IMAM DVA NEEPROCJENJIVA
DIJAMANTA!

U njemu je odlučila podijeliti sa svijetom sve što joj se zapravo događalo.

Britney navodi da jedina osoba koja nam može pomoći u najtežim trenucima zapravo smo mi! Izgubivši svoju djecu i svoju privatnost tonula je sve dublje, počevši od alkohola koji je razorio skoro sav njen uspjeh i karijeru. Ona navodi kako je njen život poput zatvora, ne može se osvrnuti oko sebe, ne može pogledati svijet sretnim očima, kada su ispred nje ljudi koju joj narušavaju i ono malo privatnosti. Oko nje se ponekad nalaze i loše osobe koje ju sputavaju i koriste njenu djecu protiv nje. Radi karijere žrtvuje svoju ljubav prema sinovima i zato često na internetu možemo vidjeti uplakanu Britney koja se skriva dok oko nje oblijeću paparazzi. To više nije ona stara, pijana Britney, jer se ona zaista oporavila, proživjela najgore i kako sama kaže - voli svoj život, jer ima dva neprocjenjiva dijamenta, svoje sinove.

Oni ju bude svako jutro iz kreveta i ima svoj posao kojeg zaista voli. Britney poručuje svojim fanovima da ne rade ono što se njoj događalo i da uče na njenim greškama, jer je njen život protekle tri godine bio Total Blackout, u kojemu je izgubila pravu sebe i krenula lošim putem. Ono što je ona proživjela, nemoguće je usporediti sa životom jedne hollywoodske zvijezde. Borba za sinove toliko ju je oslabjela da je zbog tuge i usamljenosti počela piti alkohol. Uslijedilo je nizanje skandala, te težak oporavak.

Britney je sada sretna, ali onaj stari osmijeh na njenom licu ne mogu vratiti duboko urezani ožiljci u njenome srcu. Ova mlada diva pravi je dokaz kako trebamo poštovati sebe i otvoriti širom oči, jer neke stvari moramo zadržati za sebe. Kako i njeni prijatelji kažu, ona je ta koja gradi svoju budućnost - bila je bolesna jer je tako htjela, a sada je sretna, jer je odlučila biti sretna osoba.

Napisala: Jelena Davidović, 7.r

Putujmo Finskom!

Hladna i daleka zemlja, a grije naša srca....

Dragi naši, ovoga puta odlučile smo posjetiti jednu skandinavsku/nordijsku državu pod nazivom - Finska. Njeni stanovnici nazivaju je Suomen tasavalta (zemlja močvara i jezera), ali o tome ćemo poslije. Nego počnimo mi s našim putovanjem! Bio je to jedan ludi provod, provod za pamćenje! Ovako...

Najprije smo se ukrcale na avion. Dugo smo čekale i poslije tolike gužve i iščekivanja napokon poletjele. Putovale smo oko 2h. Kada smo stigle, odsjele smo u glavnom gradu Helsinkiju.

U Finskoj je poprilično vlažno i hladno. Zbog utjecaja vodenih površina, klima je značajno manje surova, nego što se očekuje. Helsinki ima prosječnu temperaturu najhladnijeg mjeseca -6,3C, a u Oulu na sjeveru - 0,3C, dok je prosječna srpanjska temperatura u Helsinkiju 16,5C, a u Oulu 15,5C. Krajnji je sjever još hladniji (u Laponiji je siječanjska temperatura -15C). Bile smo sretne što smo ponijele najtopliju odjeću, inače se ne bismo tako ludo zabavljale...

Kuhinja ove predivne zemlje je vrlo ukusna, vjerojatno zato što su u brigu o zdravoj prehrani uključene čak i finske vlasti, koje već godinama naglašavaju važnost prehrane za opću dobrobit društava. Finska kuhinja ujedinjuje tradicionalnu seosku prehranu i specijalitete visokih slojeva društava sa standardima moderne kuhinje. Začini koji su se u toj kuhinji upotrebljavali uvoze se sa istoka i s juga. Za nju je specifična i prilagodba godišnjim dobima - svaki mjesec u godini ima svoje specijalitete. Cool,ha? Osim kave (Finska se nalazi u samom svjetskom vrhu po potrošnji kave), mnogi piju dosta mlijeka ili mlječanice. Uz obrok popije se i čaša domaćeg piva (Sahti). Tu je još i poznata finska votka Koskenkorva ili Kossu, koja se pije hladna i obično pomiješana s Coca – Colom (Kossukola) ili s mineralnom vodom Vichy (Kossuvishy). Popularna je i medovina (Sima) koja je jako ukusna (uzgred rečeno mljac, mljac...) Ona je jedna od zaštitnih znakova festivala Vappu. Slatki se napitak začinjava limunom, što nam nakon nekog vremena daje okus iz snova.

Osim hrane, Finska je poznata i po metal bendovima. Složit ćete se s nama kako je Finska matica mnogih danas popularnih metal bendova, vjerojatno jedna od najvećih. Nightwish, H.I.M, Apocalyptica, The Rasmus i X-Propheet. To su samo neki od stotinu metal bendova koje Finska "izvozi". Kada se govori o takvim brojkama, jasno je da je ona vrlo uspješna u svijetu, što dokazuje i Eurosong 2006.god. na kojem je pobjedu odnijela finska metal grupa pod nazivom Lordi originalnom pjesmom i scenskim nastupom. Nedvojbeno je kako će Finska i njezina glazbena industrija još dugo egzistirati na svjetskoj estradi.

No, vratimo se mi na početak...

S obzirom da su službeni jezici finski i švedski, mislile smo kako nitko neće znati engleski i da ovog članka neće ni biti. Ali na našu sreću koga god smo srele jako je tečno pričao engleski, tako da smo uspjele prikupiti sve što nam je potrebno. Nepismenost u Finskoj skoro da i ne postoji. Školovanje je besplatno od 7. do 16. godine.

Odlučile smo ne otkriti vam sve osobitosti ove predivne zemlje, jer smo željele da se i vi malo raspitate ili pročitate na internetu te saznate nešto novo i poučno. Finci su jako povučen narod, vjerojatno zbog klime i načina života. Čine 93% populacije, a potomci Šveđana oko 6%. Finska je poznata i po brojnim močvarama i ledeničkim jezerima, kao i saunama, književnosti i ostalim zanimljivim stvarima.. Ima toliko toga za napisati, ali ništa nije isto kao kada se osobno doživi.

Mogle bismo vam ispričati još puno, puno toga, jer, nedvojbeno, ova vam zemlja ima što pokazati. Nadam se kako smo vam uspjele dočarati barem malo ljepote našega putovanja jer ono upravo za vas završava. Želja nam je bila zaintrigirati pa pokušajte i sami saznati nešto više o ovoj hladnoj i dalekoj zemlji. Sigurni smo da će sve ono što saznate, ipak ugrijati vaša srca.

Dragi čitatelji, šaljimo vam puno pozdrava iz daleke Finske!!!

Napisala: Biljana Jocković, 8.r.

NEPREGLEDNI ZIMSKI VRHOVI

u odnosu na sve blagodati koje nam pruža. Nepregledne skijaške staze, žičare koje lagano paraju nebo i promicanje snježnih pahulja stvaraju idiličnu sliku zimskog pejzaža. avanturama, a i obavezama, no večernja druženja s vršnjacima, pjesmu i šaljive doskočice, nešto je što ćemo uvijek pamti.

Napisala: Jelena Davidović, 7.r.

Snježna pustolovina

S nestrpljenjem krećem put Slovenije, prema snježnoj Kranjskoj gori. Ledeni se put prostirao ispred nas. Misli mi lutaju prema nepreglednim vrhovima planina i pomno promatram bijeli svijet prekriven velom. Borovi igličastih grančica prostiru se u nedogled. Neizmerno se radujem i s nestrpljenjem iščekujem još jednu zimsku pustolovinu. Svaka nova pustolovina izaziva u meni buru emocija, ushićenje i radost kako zbog druženja, tako i zbog osjećaja vlastitog zadovoljstva ovim divnim slovenskim predjelima. Kraljica zime zasula nas je snježnim, lepršavim Sam osjećaj hladnoće i promrzlosti lagano jenjava, Svi su dani ispunjeni doživljajima i uz laganu

TRGOVINA IZ MAŠTE

U trgovini iz mašte kod djeda Vidaka kupio bih sjeme šarene duge. Duga bi izrasla u veliki šareni tobogan po kojemu bi se spuštala siromašna djeca. Na kraju tobogana dijelio bih im čokolade, bombone i različite slatkiše.

Volio bih da duga bude sve veća i veća, a djeca sve sretnija i sretnija.

Marko Rajković, 2.a.

VJERUJ U SVOJE SNOVE

San je želja koju ti srce izmisli kada brzo utoneš u san. U snovima će ti prestati bol u srcu, što god poželiš.

Vjeruj u svoje snove i jednoga dana tvoja duga će doći s osmijehom. Koliko god te srce boli, ako sačuvaš vjeru, san koji poželiš, ostvarit će se!

Karla Kufner, 2.a.

MOJA MAMA

Moja mama je lijepa,
dobra i pametna.
Ona je stalno s nama.
Voli se igrati.
Često putuje,
pa mi jako nedostaje.
Jako volim svoju mamu!

Vinko Budimir, 2.a.

PISMA SVETOM NIKOLI

Samo blagoslovi moju obitelj i mene. Ne zaboravi, i mi tebi želimo sreću i veselje, da ove dane provedeš u miru i dobroti! Dobroj djeci donesi malo slatkiša, a onima koji nisu bili dobri, neka Krampus daruje veliku šibu.

Dragi sveti Nikola,
želim ti puno sreće i zdravlja. Jako si dobar. Molim te donesi mi samo čokoladu i slatkiša. Svi te već željno čekamo, ali ne moraš puno žuriti, samo se ti čuvaj i sretno nam doći.
I na kraju, želim ti puno sreće i hvala na dobroti!

Brigita Solaković, 2.a.

Dragi sveti Nikola!
Želim ti puno zdravlja i sreće na putovanju. Meni donesi neki autić i bombone koje ću podijeliti s Lanom.

Tomislav Golubović, 2.a.

SUSRET S BOŽIĆEM

Pahulje lagano padaju,
vjetar ih nosi, nosi...
Djeca im se raduju,
dok im se tope u kosi.
U prozorima svjetla,
na stolu božićne svijeće,
i s pjesmom prvog pijetla,
nitko spavati neće.

Stiže nam ponovo,
svečano nam donosi poklone sreće,
daruje znane i neznane,
nikoga zaboraviti neće.
To su mi najljepši dani,
šareni, srebrni, zlačani.
Od sreće i ljubavi zidani,
u sjećanje utkani.
Dok vatra potihno pucketa,
u srcu je mome toplina.
Pomislim na svu djecu svijeta,
požeлим sreću svima.

I gladnima i žednima i bolesnima i samima,
I tužnima i malima.
Svakome požeлим jedno srce dati,
da nisu zaboravljeni, moraju znati.

Tatjana Čanji, 8.r.

MOJA OBITELJ

Moja obitelj je tročlana. Mama, tata i ja. Živimo sretno i zadovoljno. Svaki dan mama i ja iskazujemo jedno drugome ljubav različitim postupcima. Često zagrlim i ljubim svoju majku, kao i ona mene. Iako sam već veliki, naj sretniji sam kada sjednem u njeno krilo. Naš je dom ispunjen toplinom i ljubavlju, razumijevanjem i iskrenošću. Djeci je potrebna roditeljska ljubav kako bi bili sretni. Ponekad se dogodi da me mama izgrdi, ali ja znam kako to nije zato što me ne voli. Znam da mi želi samo dobro u životu i da je njen zadatak izvesti me na „pravi put“.

U našoj obitelji sve probleme rješavamo prijateljskim razgovorom. Prijekor i opomene mnogo su podnošljiviji kada znam kako me moji roditelji vole. Zbog te velike ljubavi, koja zrači našom obitelji, lakše i veselije ispunjavam i neke njihove zahtjeve, koji mi u pravi trenutak izgledaju nemogući. Roditelji su uvijek tu da me saslušaju kada imam neki problem. Nježna

majčina ruka i njezin mili glas mogu otkloniti mnoge moje nevolje. Moja majka je nježna i brižna, a tata je uvijek tu da se zajedno našalimo. Iako me i on voli, svoju ljubav pokazuje na drugačiji način od mame.

Svaka osoba na ovom svijetu treba znati kako međusobna ljubav i pažnja drže na okupu svaku obitelj. Svako dijete mora shvatiti, da je ljubav koju mu poklanjaju roditelji, mnogo važnija od svakog drugog poklona.

Srđan Lukić, 6.r.

Božić u mome domu

U mome domu sve se sprema za Božić i predstojeće blagdane. Ono je vrijeme koje zauzima posebno mjesto u mojoj obitelji. Ukrase postavljamo po cijeloj kući, a drvce smo kitimo raznobojnim ukrasima. Majka kupuje puricu i mlince. Kuća miriše na vanil kiflice, štrudle s makom i orasima, čokoladnu tortu. Još samo umotati poklone i staviti pod drvce.

Sve odiše blagostanjem, osjeća se toplina i radost u svakom uglu moga doma.

Snježne pahulje padaju, plešu svoj posljednji ples jer ubrzo završavaju pod nogama užurbanih prolaznika. Svi se radujemo kada za Božić pada snijeg jer ta bjelina donosi čistoću Kristovog rođenja. Zazvonila su zvona na obližnjoj crkvi, spremamo se za polnočku. U svečanom ruhu krećemo prema crkvi u kojoj se skupilo podosta svijeta. Ulazimo unutra. Miriše na tamjan. Kod oltara se nalaze jasllice. Svake ih godine gledam i uvijek u njima pronađem nešto neobično i sveto - Isusovo rođenje. Malo, nedužno stvorenje koje je, kada je odraslo, osjetilo svi nepravdu zlih ljudi i žrtvovalo se za dobrobit svih nas.

U crkvi sve bliješti od upaljenih svijeća. Svećenik započinje svoju tihu propovijed. Slušamo ga sklopljenih ruku, a pogled nam je usmjeren ka Isusovu raspelu.

Molimo ga za oprost grijeha.

Nakon molitve osjećamo se sretnije i svi polako krećemo prema svome domu gdje nas čeka bogata trpeza. Ulični se fenjeri gase, samo još koja zvijezda ponosno zasvijetli na nebu. Sviće, a mi se nalazimo u toplom domu, slavimo Kristovo rođenje i molimo za dobrobit naših najmilijih.

Jelena Davidović, 7.r.

LIKOVNA ČAROLIJA

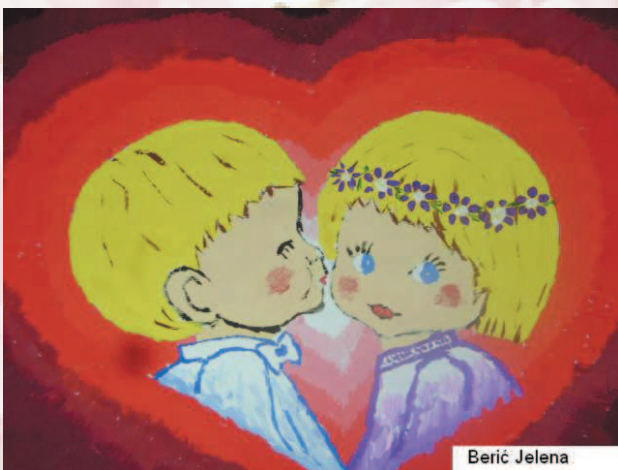
Šjaković Dragana

Tatjana Čanji

Janjatović Gorana

Berić Jelena

Veselin Vasiljević

Nikolina Topić, 8.r.

Pecikozić Nevena

Slavica Jandrić, 8.r.

Tomić Maja

Jelena Stanić, 4.r.

Milanović Maja

NOĆ VJEŠTICA - JEZA ILI HUMOR? UUUuuu...!

Običaj obilaženja kuća i traženja slatkiša ("trick-or-treat") također potječe iz tog vremena. Seljani su na kućnim vratima ostavljali tanjure s najboljom hranom kako bi smirili zle duhove jer su se bojali uništenja uroda i imanja.

JESAM STRAŠAN...

Opet smo dočekali 31. listopada - Noć vještica ili Halloween! To je dan kada se ljudi presvlače u zastrašujuće kostime, ukrašavaju kuću, igraju smiješne igre i jedu čudnu hranu. Kako je nastala Noć vještica i o čemu se zapravo radi... pitat ćemo učenike naše škole, tek nakon što se malo upoznamo s ovim zastrašujućim nazivom...

Uuuu....!!! Malo provjerenih informacija...

Učestalo je vjerovanje kako se Noć vještica počela slaviti prije više od 2.000 godina, kod Kelta u Irskoj. Keltska se godina dijelila na "svijetlu polovicu" (ljetno) i na "tamnu polovicu" (zima), a Nova je godina počinjala 1. studenoga. Prema tome, 31. listopada se smatrao posljednjim danom ljeta i ljetine i početak hladnih, zimskih mjeseci, koji su povezani sa smrću. Naziv Halloween vuče porijeklo od davnog festivala ljetine Samhain, što znači "kraj ljeta", koji se slavio u noći 31. listopada. Kelti su vjerovali kako je udaljenost između živih i mrtvih oslabljena tu noć te se duhovima njihovih mrtvih predaka omohućava povratak na zemlju. Smatrali su kako to može dovesti i zle duhove koji će ih opsjednuti ili im oštetiti domove ili plodove pa su zbog toga jer im je opstanak povezan s prirodnim okruženjem, razvili rituale kako bi otjerali te duhove. Keltski svećenici, poznatiji kao Druidi, gradili bi velike krijesove koji su simbolizirali povratak sunca na kraju zime. Prinosili su žrtve bogovima u obliku plodova, životinja pa čak i ljudi kako bi otjerali zle duhove. Seljani su se okupljali oko vatre i razmjenjivali priče i životna iskustva, a nakon što je slavlje završilo, ponovo bi upalili vatru kako bi ih grijala za hladnih zima.

U mnogim dijelovima Velike Britanije i Irske, 31. listopada poznat je kao noć vragolija. Ljudi se na tu večer maskiraju i mažu lice čađi, kako bi se nesmetano kretali među duhovima i izbjegli njihovo opsjedanje. Tako je i potekla ideja za maskiranjem na Noć vještica. Kelti bi se maskirali u odjeću suprotnog spola, selili stoku s jednog polja na drugo, micali vrata s ograda i kucali na vrata susjeda tražeći darove i prijeteći vragolijama. Mnogi su od tih običaja preneseni u Ameriku u 19. st. Običaj maskiranja, traženja slatkiša i ostalih darova tamo se brzo udomaćio i razvio.

Vlado: *Jako sam ponosan na sebe i na svoju masku, jer sam ju osobno izradio. Posebno mi je drago što je moja izabrana kao najbolja, jer su sve ostale bile fenomenalne, a konkurencija velika. U sklopu natjecanja bio je izbor za najbolje izrezbarenu bundevu, no u toj igri nisam bio pobjednik, već moja prijateljica Jelena! I za kraj mogu reći kako sam jako sretan te se veselim i noćnoj zabavi koju ćemo zasigurno ponoviti i sljedeće godine!*

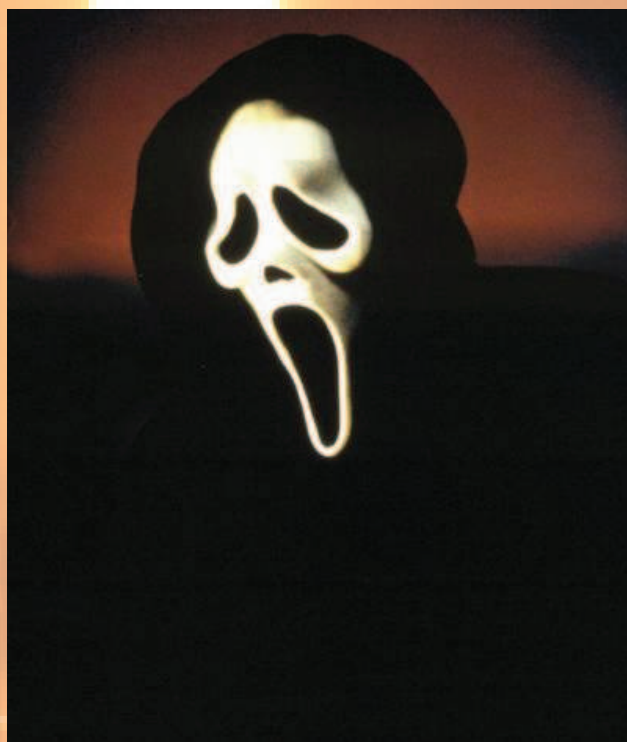
Razgovarali smo s pobjednicom u rezbarenju bundeva: *Jelena kaže kako bundevu nije bilo teško izrezbariti, jer to voli i jako joj je bilo zabavno. Zahvalila se Vladimiru koji je bio organizator večeri! Dobili su i pohvalnice, a to joj se posebno svidjelo!*

Vladimir: *Mislim da je Noć vještica dan koji potječe iz*

Naziv potječe od legende, prema kojoj je čovjek s imenom Jack sklopio sporazum s Vragom, a u početku se radilo u izrezanoj repi. Tradicija se promijenila kada su irski doseljenici u Americi shvatili kako su bundeve mnogo praktičnije i lakše dostupne pa su ih počeli koristiti.

U Velikoj Britaniji slavljenje Noći vještica postalo je sve popularnije zadnjih godina. Obitelji organiziraju kućne zabave ili prisustvuju organiziranim događajima. Traženje slatkiša također je sve češće, ali se sve više povezuje s negativnim aspektima, pošto neki taj čin koriste za vandalizam i kršenje zakona. Policija čak kažnjava tinejdžere koji toga dana rade probleme.

U Hrvatskoj je Noć vještica također postala popularna zadnjih godina. U pravilu se radi o raznim organiziranim zabavama u barovima i klubovima na koje ljudi odlaze zamaskirani. Te se večeri zabavljaju upravo onako kako se je naša ekipa zabavljala tijekom cijele noći. Bilo je zastrašujuće, ali vrlo zanimljivo...!!!

Amerike. *Za Noć vještica posebno volim izrezbariti bundevu... staviti svjeću u nju, jer je takav običaj!*

Nataša i Jovana: *Mislimo kako je taj dan super, ali ga ne proslavljamo. Cool je oblačenje djece u različite kostime, interesantni su obilasci kuća u kojima se dobivaju bomboni.*

Jelena: *Mislim kako Noć vještica potječe iz Amerike. Tada se moji prijatelji i ja možemo malo zabaviti, pričati jezive priče i pogledati koji dobar horror na TV-u. Volim se maskirati i cijelu večer provesti u noćnom obilasku našega sela.*

Iz pouzdanih smo izvora saznali kako se u jednom malom selu, u blizini Vukovara, održalo natjecanje povodom NOĆI VJEŠTICA. Naša se ekipa žurno uputila u Bršadin kako bi zabilježila taj događaj.

Popričali smo o dojmovima s pobjednikom ovogodišnje Noći koji je bio i više nego uzbuđen...

Napisala: Maja Tanasić, 7.r.

HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN

Povodom održavanja Hrvatskog olimpijskog dana 10. rujna 2008. godine, u našoj školi je cijeli mjesec bio u znaku sporta i pripadajućih igara. Tema koja je simbolično nazvana Brže, više, jače odgovarala je cjelokupnom okružju unutar učionica i školskih hodnika. Sport spajamo s kulturom i obrazovanjem i nastaviti ćemo u tom duhu i dalje.

Uz naporne vježbe uma, učenici razredne nastave su vježbali i tijelo! Upoznali su različite sportove uz

prekrasnoj sportskoj dvorani organizirano je druženje „judašice“ Jelene i djece na strunjačama. Jelena je uz pomoć svoje sparing partnerice Kristine Dragušice učenicima od 1.- 4.r. pokazala pravila juda, pokrete i najzanimljivije padove!! Bilo je divno gledati njihovo čuđenje, a kasnije oduševljenje viđenim brojnim judo potezima. Rijetko je koji učenik propustio pokušati na strunjači uz Jeleninu pomoć izvesti neki zaokret, kolut, stav ruku itd. Jelena im je sve to strpljivo pokazivala kao što je i odgovarala na njihova brojna pitanja. Nisu izostali i brojni autogrami koje su učenici tražili.

Uz osmijeh, zagrljaj i sportski stisak ruke rastali smo se od naših trofejnih sportašica, sa željom da nas posjete i sljedeće školske godine.

Sportski je duh odzvanjao školom i svi su željeli dati sve od sebe te se potajno nadali pobjedi. Neki su bili uspješniji od drugih, no nije važno pobijediti, važno je sudjelovati!

pomoć svojih vršnjaka koji su im zorno prezentirali pravila igre. Sportske crtice su se provukle kroz sve predmete, učiteljice su sa svojim razredima cijeli rujan živjele u „sportskom“ skladu. Toga se dana učenici prigodno odijevaju, a neizostavni su dio bijele majice koje simboliziraju mir i prijateljstvo. Kao i uvijek, održalo se natjecanje u brojnim sportskim disciplinama kao što su: nogomet, odbojka, košarka, stolni tenis, atletika.

Kao kruna sportskog mjeseca, našu školu je posjetila prvakinja Hrvatske u judu Jelena Vuković. Ona je član Judo kluba „Mladost“ iz Osijeka. U našoj

POSKOČIMO VISOKO!

INTERVJU

Intervju s europskom prvakinjom u džudu

BRZO SMO USVOJILI PRAVILA...

Jelena Vuković, članica je Džudo kluba Mladost - Osijek. Posjetila nas je u vremenu kada sportski duh hara dvoranama te nas naučila osnovama borilačkih vještina.

Što biste nam rekli o ovom, mladima, primamljivom sportu?

Džudo je japanska borilačka vještina koja pripada jednoj vrsti samoobrane, nemamo udaraca, ali zato imamo gušenje, bacanje poluge i zahvate držanja.

Odakle želja i poticaj za bavljenjem ovim sportom?

Počela sam trenirati džudo sasvim slučajno, na nagovor mog razrednika u petom razredu osnovne škole. Kada sam probala, svidjelo mi se! Počeli su stizati rezultati, državna prvenstva, a medalje su mi bile poticaj!

Koliko se dugo bavite džudom?

Treniram 16 godina.

Jeste li išli na natjecanja i možete li se pohvaliti rezul-

tatima?

Bila sam na jako puno natjecanja, moram priznati da ih nisam ni brojala, također ni medalje. Moji najbolji rezultati: 10 godina sam bila prvakinja Hrvatske, osvojila sam Europski kup i bila sam 9. na svjetskom prvenstvu u Koreji.

Svaki sport iziskuje disciplinu i naporan trening te pravilan način ishrane, recite nam nešto поблиže o vašoj prehrani i svemu čega ste se teško odricali.

U džudu postoje težinske kategorije. U ženskom džudu postoji 7 kategorija, ja sam u kategoriji do 63 kilograma, no ranije sam bila i u manjima. Važno je psihički i tjelesno biti spreman na odricanje i često gubljenje nagomilanih kilograma.

Koji je vaš moto: sudjelovati ili pobijediti?

Mislim da je bitno sudjelovati jer uvijek netko mora biti pobjednik, a netko gubitnik, bitno je druženje i prijateljstvo.

Imate li uzor?

Imam dosta uzora, naravno, tu su i neke poznate svjetske džudašice koje su me se dojmile zbog svoga besprijekornog rada i truda. Međutim, postići neki dobar rezultat uz školovanje, to je zaista teško...

Poručila bih mladima bavljenje sportom, nije bitno kojim, svaki je dobar onoliko koliko se tko pronade u njemu.

Koji je vaš krajnji cilj?

Moj je cilj sve svoje znanje prenijeti na mlađe uzraste.

Napisala: Jelena Davidović, 7.r.

MALI SUNCOKRET

Dobila sam na dar,
suncokret mal',
posadila sam ga u vrt,
i on je postao žut.

Svaki se dan okretao prema
suncu.

Rastao je sve više i više,
jer sam ga svaki dan zalijeva-
la s malo kiše.

Suncokreti me podsjećaju na
sreću, ljubav i dobrotu.
Sreća je ljubav, a ljubav je
dobrota.

Sara Galić, 3.r.

JEDAN JE BIO DRUGAČIJI...

Izrasli suncokreti. Okrenuli
se svi prema suncu. Jedan
je suncokret bio drugačiji.

Drugi se suncokreti nisu
htjeli s njim družiti. Bio je
tužan. Pitao ih je, zašto se ne
žeše s njim družiti. Priznali su
mu da im je ružan. Sun-
cokret je zato otišao dalje od
drugih suncokreta, a onda je
vidio pčelu. Pčela je osjetila
njegovu tugu. Bilo joj je žao
suncokreta, a onda se sjetila.
Uzela je neke svoje stvari i
uljepšala ga.

Marija Magdalena Budimir,
3.r.

STUDENI

Mjesecom studenim vlada
kiša,
mraz je prekrrio male listiće.
Hladnoća vlada ljudima,
koji se provlače kroz maglu
i vjetar.

Jesen je tužna,
zbog nestajanja lišća,
i odlaska ptica selica.

Ivona Jurić i Lucija Drobina
4.b.

MOJA MAMA

Nekada je moja mama na
priredbi recitala:
„Pokraj peći moja mama u
starinskim papučama
nestrpljivo uvijek čeka da
zavrije lončić mlijeka.“

A ja danas gledam svoju
mamu. Bosih nogu,
na toplom podu, šalicu u
mikrovalnu strpa
i za minutu mlijeko ključa.

Pitam sebe kako ću djetetu
mlijeko spremati? Ali, mislim
da i
nije bitno jer mama i toplo
mlijeko u
svakom vremenu ostaju isto.

Megi Brekalo 4.a.

BICIKLI - MOJE PRIJEVOZ- NO SREDSTVO

Bicikli je moje prijevozno
sredstvo,
ja ga vozim često.

Bicikli može biti veliki i mali,
a moj je žut - plavi.

Vozim ga po stazi
vjetar ga mazi,
vozim ga po cesti,
ne smijem se smesti.

Ja se s njim brže krećem,
s drugim ljudima se srećem.

Bicikli je moje prijevozno
sredstvo,
s njim ja idem svugdje i
često.

Renato Luketić 4.a.

JABUKA

Jabučice crvena,
na visokoj grani.
Hajde, hajde, jabuko,
daj na zemlju padni.
Ti visoka,
mala ja,
a to nije šala,

a kad puhne vjetrovi blagi,
ja bih tebe brala.
Iva Rašić 4.a.

STUDENI

U studenom mjesecu je
jesen.
Mirišljivo kestenje peče se
na vatri,
a dok se kestenje peče,
hladni vjetar gasi vatru.
Dječica se probijaju kroz
gustu maglu
i lišće žuto im pada na glavu.
Ptice selice kreću na dalek
put,
a mame i tate jure s poslova
da se ugriju.
Grane od drveća se njišu
dok kiša pada, lupka...

U rano jutro rosa i mraz.
Na travčice se skupljaju kao
da nešto pričaju.
Pričaju da
ubrane jabuke košare nose,
A da seljak s traktorom zem-
ljicu ore.

Tena Majstorović 4.b.

Na raskršću velikih gra- dova

Na raskrižju velikih gradova
Nalazi se malo selo,
Sastoji se od nekoliko kuća
crkve, rodnih gnijezda
i čardaka za sjeno.

Kuće, niske, trošne,
S dva prozora do ceste
Uz kuće, dvije, tri klupice,
A u vrtu rascvjetane trešnje.

U dvorištima bakice stare,
S pogledom okrenute prema
gradu,
čekaju školski raspust
i svoju unučad dragu.

Prašnjavim putem kola stižu,
U daljini se čuje lavež pasa,
Mjesec nakrivio šešir,
Spušta se noć
Duga, tamna i kasna.

Sklapaju se umorne noći,

LITERARNI KUTAK

Na počinak kreće moja baka,
a na zidu sat,
otkucava kasni bat.
Svitci fenjere gase,
A noć donosi uzdahe strasne.

Jelena Davidović, 7.r.

Ostani me čuvati , kada zaspu anđeli

Počele su jesenje kiše,
s ormara dunja miriše
a ti si otišao i nema te više.

Ostani me čuvati
kada zaspu anđeli
i ne daj ikada,
da u mome oku suza zasjeni.

Jelena Davidović, 7.r.

Sve je tako daleko od mene

Na istoku se sunce rađa
miriše pokošena trava
u magli konjanici jezde,
a ja sam u duši sama.

Bagrem miriše,
Zuje zlaćene pčele
Vjetar mi mrsi kosu
i odnosi sve moje želje.

Jelena Davidović, 7.r.

SESTRA I JA

Imam i ja sestru,
više nisam sama,
prije četiri mjeseca
rodila mi je mama.
Igram se s njom,
nasmijavam ju
i jedva čekam kada će
narasti.

Tada našoj igri neće biti kraja.
Uvijek ću biti uz nju i ona uz
mene.

KATJA MILJKOVIĆ, 2.a.

MOJA MAŠTA ČINI SVAŠTA

Kad proradi moja mašta
Ja u glavi mislim svašta:
Da imam crvenu raketu
Pa da se malo švrćkam po
svijetu

Ja sjednem u moju raketu
I za čas odletim na neku
planetu.
Lutam nebom, stalno šaram
Sa zvijezdama razgovaram.

Kroz svemir letim
I stalno kružim
Šta da vam pričam
Neću da dužim.

Na mjesec sletim
I vrlo smjelo
U pravoj radnji
Kupim odijelo.

Poznajem tako skoro svu raju
Pa odmah pravimo neku
graju.

Ne da se hvalim
Niti da dužim
Takav sam prirodno
Volim da se družim.
Maštanja moja svud me
odvuku
Na kraju plovim u mirnu
luku.

Srđan Ponjević, 6.r.

NIJE LAKO BITI DIJETE

Ej, ljudi, to zna dijete svako,
Biti klinac nije lako.
Iako svi stariji kažu: blago
tebi,
Ja se s tim složio ne bi.

Kod kuće nas ucjenjuju i
stvaraju muku,
U školi nas za nos vuku.
Na ulici prekoračaju,
U školi jedinice davaju.

Dajte, ljudi, malo se smirite,
U zagrljaj nas primite.
Nemojte nam više stvarati
muku kući,
Ni u školi za nos vući.

Godine lete,

Brige prete,
Ali tek posle dvadesete.
Sa misijom počnite već sada,
Jer mi smo vaša buduća
nada.

Preobrazite se u životu
I omogućite da što divnije
Proživimo najljepše doba u
životu.

Andrej Lazić, 7.r.

KIŠNI DAN

Hladno je. Kroz prozor
gledam kako sivi oblaci
prekrivaju nebo. Počela je pa-
dati kiša. Sve je mokro. Ispod
lista se izvlači kišna glista.
Ljudi žure s kišobranom
u ruci. Djeca odjevena u
kabanice skaču po baricama.
Netko se čak i posklizne i
padne u blato. Ne volim kišni
dan zato što je blato i sve je
mokro.

Bojana Višekruna, 2.r.

LJUBAVNA PJESMA

Svakakve ljubavi mogu
shvatiti
I ljubavi mame i ljubavi tate
Svakakve ljubavi mogu
pratiti.

Al' da me tamo neka klinka
Pita kako joj stoji šminka!!?

Ostaviti se klikera,
pridržati joj tašnu,
dok ona popravlja mašnu.

Nikada neću to
shvatiti,
i tako se preobratiti.

Čudna je meni ta ženska
mašta
U njegovoj glavi mota se
svašta.

Na prvom mjestu meni je
drug,
a njoj se misli vrte u krug.

Dok s društvom šetam ja po

školi,
okolo priča da me voli.
Te priče njene ne daju mi
mira,
a pažnja njena baš me
živcira.
Vama ću priznati jednu tajnu:

Sanjam njenu kosu, sjajnu,
Dobro joj stoji mašna u kosi
I sve što nosi..

Srđan Ponjević, 6.r.

MOJ RIKI

Jednog lijepog sunčanog
dana šetala sam šumom i u
jednom trenutku iz daleka
začula čudan zvuk. Krenula
sam prema tom zvuku i na
svoje veliko iznenađenje
ugledala slatkog, malenog
psića.

Tresao se od zime, gladi i
straha. Brzo sam ga uzela u
naručje i odnijela kući. Nah-
ranila sam ga i upoznala s
mojom obitelji. Istog trena su
ga svi zavoljeli. Napravili smo
mu kućicu i nazvali ga Riki.
Često se svi zajedno šećemo
s njim po gradu i šumi gdje
sam ga pronašla.

Riki mi je postao veliki pri-
jatelj, volim ga i sretna sam
što je i on postao dio moje
obitelji.

Josipa Rehak, 2.a.

DOLAZI ZIMA

Dolazi zima, dani su sve kraći,
a noći sve duže. Lišća je sve
manje i manje na drveću.
Jutra su hladnija i pojav-
ljuje se prvi mraz na travi i
granama drveća. Livade i
vrtovi prekriveni su bijelom
bojom.

Dolazi zima i vrijeme je
za topliju odjeću i obuću.
Ptice selice već su otišle u
toplije krajeve, na jug. Ostale
životinje spremaju zimnicu ili
spavaju zimski san u svojim
skrovištima.

Veselim se prvim pahuljama
snijega. Sretan sam i što ću s
bratom uživati na zimovanju.

MARKO RAJKOVIĆ, 2.a.

ZIMSKJE RADOSTI

Jesen nam je prošla,
a hladna zima došla.
Djeca izlaze na ulicu
uhvatiti prvu snježnu pa-
huljicu.

Kada prvi snijeg padne,
eto, nama, zime hladne!

Brda i doline,
pašnjaci i planine,
Sve je sada bijelo
i grad i selo.
Mališani mokri od pete do
glave,
kada se sanjkaju i Snješka
prave.

Djeca će na Božić najljepše
želje zaželjeti,
a naš će im Djedica od reda
sve ispuniti.
Nježne riječi on će djeci reći
i u djeci najvjernije prijatelje
steći.

Jer dječja najveća je sreća
zima, snijeg i poklona puna
vreća.

Odrasli ljudi baš ne vole
zimu,
tada se samo za svoju djecu
brinu.

Paze, paze, da ne ozebu
njihove ruke male,
jer su na njih pahulje snježne
pale.

Stara nam godina prolazi
i brzo će nas napustiti,
a nova nam skoro pristupiti.

Zima će svoje slatke us-
pomene odnijeti,
i uspješnu nam novu školsku
godinu donijeti.

Stoga, volite svi najljepše
božićno doba,
neka vam od medenjaka
zamiriši topla soba!

Žarko Radovanović, 7.r.

LIDRANO 2009.

Kao i svake godine, tako i ove, u školi domaćina organizira se Općinska smotra LiDraNo. Zadaće ovoga, za djecu vrlo važnog događaja, uključuju razvijanje i poticanje literarnog, dramsko - scenskog i novinarskog stvaralaštva.

Ovoga puta naša nooobnovljena škola, imala je čast predstaviti nekolicinu učenika - izvođača, njihove učitelje - mentore te prosudbeno povjerenstvo koje je odlučilo o najboljima. Prosudbeno povjerenstvo imrenovano je od strane Upravnog odjela za prosvjetu, kulturu i šport. U njegovom su satavu bili gđa Radojka Matić, gosp. Ivan Đurić te mnogi drugi, dragi nam i uvaženi gosti.

Osnovna škola Siniše Glavaševića predstavljena je samo putem jednog, ali vrijednog monologa u izvedbi učenika 4. r. Davida Bilića mentorice učiteljice gđe Ljiljane Kojić. Dječak je svojim nastupom oduševio povjerenstvo i nazočne te s radošću nastavlja svoj put ka Županijskom dijelu smotre.

Nadamo se kako će nam godina koja slijedi donijeti još puno, puno lijepih vijesti, a školski zidovi i dalje odzvanjati toplim riječima i smijehom.

Napisala: Jovana Tešić, 7. r.

UVODNA RIJEČ RAVNATELJICE MARIJE...

REZULTATI NATJECANJA do 2.mjeseca 2009. godine

- sudjelovanje na smotri LiDraNo
- značajan rezultat učenice Đurđine Boboć, 7.r. na ŽUPANIJSKOM NATJECANJU iz hrvatskoga jezika te zaslužen put na DRŽAVNO NATJECANJE održano na Krku
- drugo mjesto u pojedinačnom nastupu iz predmeta - tehnička kultura na ŽUPANIJSKOM NATJECANJU *Sigurno u prometu* kojim je Aleksi Arsiću osigurano mjesto u ekipi Vukovarsko - srijemske županije na DRŽAVNOM NATJECANJU
- literarno - likovno natjecanje *Djeca zajedno* na kojemu su učenici Vladimir Sentivanac i Miloš Bobić osvojili drugo mjesto iz predmeta - hrvatski jezik, dok je osvojeno treće mjesto iz predmeta - likovna kultura.

Napisala: Jovana Tešić, 7.r.

IZ OČIJU DJECE...

